

gripande å främmande makts statsöverhuvud eller representant här i riket kränker den främmande makten, må dömas till fängelse i högst två år, om å brottet eljest kan följa fängelse i högst sex månader, och i högst fyra år, om å brottet eljest kan följa fängelse i mer än sex månader men högst två år.

Stadgandets hänvisning till brottsbalkens kapitel 5, som behandlar ärekränkingsbrott, innebär sålunda att ärekränkning av främmande makts statsöverhuvud eller representant här i riket föranleder betydande straffskärpning jämfört med ärekränkning av annan person. Konstitutionsutskottets betänkligheter mot särbestämmelser av denna art synes vara giltiga även i detta fall. De allmänna bestämmelserna om ärekränkning torde också här lämna tillräckligt skydd. Stadgandets användbarhet synes f. ö. vara oklar, då det under senare tid förekommit häftiga angrepp i andra former än tryckt skrift, riktade mot främmande makts statsöverhuvud, utan att stadgandet tillämpats.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslår vi,

att brottsbalkens kapitel 19 § 11 måtte underkastas omarbetning i syfte att bringas i närmare överensstämmelse med 1964 års riksdags principuttalande vid behandlingen av föreslagen ändring i tryckfrihetsförordningen.

Stockholm den 19 januari 1966

Kaj Björk

Hilding Johansson

Nr 99

Av herr **Källstad**, *angående vigselrätten för pastorer i fria kristna trossamfund.*

(Lika lydande med motion nr 63 i Första kammaren)

Stockholm den 19 januari 1966

Thorvald Källstad
